

NOMADA (3) *sb m*

nomada *a. nomad.*

Teksty nie oznaczają ó; -a- (2), [-ã-].

pl N nomadowie (2). ◇ [I nomádami.] ◇ (grec.) A nomadas (1).

Sł stp, Cn, Linde brak

Członek pasterskiego ludu koczującego; pastoralis PolAnt [nomades – lud w Afryce też w Scytyjej, którzy nie mają pewnego mieszkania, tylko się s bydłem i tam i sam tłuką, małe chałupki s sobą wożą ... dicti nomades a Graeco verbo νέμω quod est pasco, pasę, Mącz 249b] (3) : zwyciężeni/ Arábczycy Nomádowie profili Iudałzá/ áby im dał śwá práwicę/ obiecuiąc mu bydła dáwać BibRadz 2.Mach 12/11; BudBib 2.Mach 12/11; iáko też y Grekowie drugich zwáli Nomadas/ to ieft/ z iednych páłtwińk ná drugie fie przenośzący. StryjKron 21; [w tym wywodzie Mołkwá zgadza fie z Greckimi ítárodawnymi Híftorykámí/ ktorzy też wżyftkich Sármátów Nomádámí/ to ieft z mieyfcá ná mieyfce fie przenośzący [..] názywáią StryjKron 113].

AK